

همکاران پولس

با کسانی که در این خدمت سهیم بودند آشنا شوید و روابطشان را از راه ارجاع‌های کتاب مقدس دنبال کنید.

برنابا: دلگرمی‌بخشیدن با هزینه‌های واقعی

برنابا زمانی پولس را پذیرفت که دیگران از او می‌ترسیدند، او را به خدمت در انطاکیه آورد و با او سفر کرد. اعمال رسولان، سخاوت و تشویق او را در کنار اختلاف‌های جدی نشان می‌دهد و به خوانندگان اجازه می‌دهد خدمتش را ارج نهند، بی‌آنکه او را بی‌نقص بدانند.

جای دادن دشمنی سابق در جمع

اعمال نخست برنابا را با نام یوسف معرفی می‌کند؛ لاوی‌ای اهل قبرس که درآمد فروش زمینی را به جماعت می‌بخشد. بعدتر، هنگامی که ایمانداران از آزاردهنده سابق می‌ترسند، او نزد رسولان از سولس سخن می‌گوید. این پذیرش، با شهادت درباره زندگی دگرگون‌شده سولس پیوند دارد. برنابا نمونه سخاوت و حمایتی همراه با تشخیص است، نه اعتماد بی‌چون‌وچرا به هر ادعای تحول روحانی.

اعمال رسولان ۳۰-۲۶:۹ · اعمال رسولان ۳۷-۳۶:۴

تقویت انطاکیه و سفر به بیرون از آن

برنابا که به انطاکیه فرستاده می‌شود، فیض خدا را تشخیص می‌دهد و مردم را به پایداری تشویق می‌کند. او سولس را در طرسوس می‌جوید و او را برای دوره‌ای مستمر از تعلیم با خود می‌آورد. سپس جماعت انطاکیه، هر دو را با هم می‌فرستد. سفرشان هم‌پذیرایی و هم‌آزار را در بر دارد؛ در لستره، پرستشی را که متوجه خودشان است رد می‌کنند. این مأموریت، مردم را به خدای زنده دعوت می‌کند، نه اینکه پیام‌آوران خود را بزرگ جلوه دهد.

اعمال رسولان ۱۸-۸:۱۴ · اعمال رسولان ۳-۱:۱۳ · اعمال رسولان ۲۶-۱۹:۱۱

اختلاف، بدون نادیده‌گرفتن وفاداری

غلاطیان گزارش می‌کند که برنابا در انطاکیه به کناره‌گیری از هم‌سفرگی با غیریهودیان کشیده شد. اعمال بعدتر اختلاف شدید او با پولس را درباره همراه‌بردن یوحنا معروف به مرقس ثبت می‌کند؛ پس از آن، جداگانه سفر می‌کنند. هیچ‌یک از این رویدادها نباید به داستانی ساختگی درباره دشمنی همیشگی تبدیل شود. داستان‌های آنان، اصلاح صادقانه و پرورش صبورانه همکاران را تشویق می‌کند و انجیل را بزرگ‌تر از اعتبار هر رهبر نگه می‌دارد.

اعمال رسولان ۴۱-۳۶:۱۵ · غلاطیان ۱۴-۱۱:۲

ارجاع‌های کتاب مقدس

· اعمال رسولان ۱۸-۸:۱۴ · اعمال رسولان ۳-۱:۱۳ · اعمال رسولان ۲۶-۱۹:۱۱ · اعمال رسولان ۳۰-۲۶:۹ · اعمال رسولان ۳۷-۳۶:۴
· اعمال رسولان ۴۱-۳۶:۱۵ · غلاطیان ۱۴-۱۱:۲

منابع و مآخذ

• The Acts of the Apostles

.Acts 7–28; passage references are supplied in each section

سیلاس: دلگرمی بخشیدن زیر فشار

سیلاس، از رهبران و انبیای اورشلیم بود که پیام شورا را تا انطاکیه همراهی کرد و بعدتر با پولس سفر کرد. معمولاً او را همان سیلوانوس نام برده در آغاز نامه‌های پولس می‌دانند، هرچند اعمال رسولان این دو صورت نام را صریحاً توضیح نمی‌دهد.

صدایی مورد اعتماد از اورشلیم

اعمال، سیلاس را در میان مردانی قرار می‌دهد که برای همراهی نامه‌ی اورشلیم تا انطاکیه انتخاب شدند. او و یهودای معروف به برسابا در مقام نبی، با سخنان بسیار ایمانداران را دلگرم می‌کنند. حضور شخصی آنان به انتقال تصمیمی جمعی درباره‌ی پذیرفته‌شدن غیریهودیان کمک می‌کند. پیام به سندی جدا افتاده فروکاسته نمی‌شود: اشخاص قابل اعتماد توضیح می‌دهند، تقویت می‌کنند و به جماعت‌ها کمک می‌کنند پیامدهای عملی آن را بپذیرند.

اعمال رسولان ۳۵–۲۲:۱۵

همراهی در رنج

پولس پس از جدایی از برنابا، سیلاس را انتخاب می‌کند. در فیلیپی، هر دو کتک می‌خورند و زندانی می‌شوند؛ اعمال، دعا و سرودخواندن آنان، زمین‌لرزه، بحران زندانبان و واکنش اهل خانه‌ی او را توصیف می‌کند. روایت همچنین تابعیت رومی آنان و درخواستشان برای اذعان علنی به آنچه رخ داده را ثبت می‌کند. ایمان به مسیح مستلزم آن نیست که بدرفتاری مقام‌ها را پذیرفتنی جلوه دهیم یا رنج را نشانه‌ی شکست شخصی بدانیم.

اعمال رسولان ۴۰–۱۹:۱۶ · اعمال رسولان ۴۱–۴۰:۱۵

شبکه‌ای در پس مکاتبات

اول و دوم تسالونیکیان، سیلوانوس را همراه با پولس و تیموتائوس نام می‌برند؛ دوم قرنطیان نیز موعظه‌ی مشترک آنان را به یاد می‌آورد. این شواهد، مأموریت را کاری مشترک نشان می‌دهند، نه فعالیت قهرمانی تنها. یکی دانستن او با سیلاس رایج است، اما معرفی مسئولانه، استنباط درباره‌ی نام را از بخش‌هایی که صریحاً از او نام می‌برند متمایز می‌کند. دلگرمی بخشیدن، سفر و حضور صبورانه، خود خدمت‌هایی مهم‌اند.

دوم قرنطیان ۱:۱۹ · دوم تسالونیکیان ۱:۱ · اول تسالونیکیان ۱:۱

ارجاع‌های کتاب مقدس

دوم · دوم تسالونیکیان ۱:۱ · اول تسالونیکیان ۱:۱ · اعمال رسولان ۴۰–۱۹:۱۶ · اعمال رسولان ۴۱–۴۰:۱۵ · اعمال رسولان ۳۵–۲۲:۱۵
قرنطیان ۱:۱۹

منابع و مآخذ

تیموتائوس: مراقبتی قابل اعتماد از راه دور

تیموتائوس همکاری مورد اعتماد بود که سفرهایش به پایداری جماعت‌هایی کمک می‌کرد که پولس شخصاً نمی‌توانست به دیدارشان برود. نامه‌های پولس بر خدمت آزموده و توجه او به دیگران تأکید می‌کنند و نشان می‌دهند که رساندن خبر و تقویت ایمانداران، کاری اساسی در مأموریت بشارت بود.

پیوستن به مأموریتی گسترده‌تر

اعمال رسولان، آغاز مشارکت تیموتائوس را در لستره قرار می‌دهد؛ جایی که ایمانداران او را به پولس توصیه می‌کنند. مادرش یهودی و پدرش یونانی بود. تصمیم پولس برای ختنه او در همان زمینه محلی بشارت روایت می‌شود. این رویداد را در کنار نپذیرفتن الزام ختنه برای تیتوس یونانی بخوانید: موقعیت‌ها متفاوت‌اند و هیچ‌یک ختنه را مبنای نجات در مسیح نمی‌داند.

غلاطیان ۵: ۱-۲ · اعمال رسولان ۵: ۱-۱۶

نماینده‌ای قابل اتکا

پولس، تیموتائوس را برای تقویت تسالونیکیان می‌فرستد و با بازگشت او، خبری دلگرم‌کننده دریافت می‌کند. در فیلیپیان، توجه صادقانه و خدمت آزموده او را می‌ستاید. این ارجاع‌ها مسئولیت‌پذیری، رابطه و اعتماد را نشان می‌دهند، اما برنامه کاملی از سفرها ارائه نمی‌کنند. چند نامه نیز در سلام آغازین از تیموتائوس نام می‌برند و یادآور می‌شوند که مکاتبات پولس از دل جماعتی همکار پدید آمده است.

دوم قرنتیان ۱: ۱ · فیلیپیان ۲۴-۲: ۱۹ · اول تسالونیکیان ۱۰-۳: ۱

آموختن رهبری وفادارانه

نامه‌های خطاب به تیموتائوس، تعلیم، منش و مراقبت از جماعت را به هم پیوند می‌دهند. قرائت سنتی مسیحی آنها را اندرزهای پولس می‌داند؛ بسیاری از پژوهشگران معاصر، نگارش مستقیم آنها به دست پولس را محل مناقشه می‌دانند. در هر دو دیدگاه، شواهد زندگی‌نامه‌ای نام‌های مورد توافق همچنان اهمیت دارند. نمونه تیموتائوس، توجه را به مراقبتی مسیح‌گونه و وفاداری اثبات‌شده جلب می‌کند، نه میزان شهرت رهبر یا تصویری ساختگی از شخصیت او.

فیلیپیان ۲۲-۲: ۲۰ · دوم تیموتائوس ۷-۱: ۵ · اول تیموتائوس ۱۶-۴: ۱۲

ارجاع‌های کتاب مقدس

اول تیموتائوس ۱۶-۴: ۱۲ · دوم قرنتیان ۱: ۱ · فیلیپیان ۲۴-۲: ۱۹ · اول تسالونیکیان ۱۰-۳: ۱ · غلاطیان ۵: ۱-۲ · اعمال رسولان ۵: ۱-۱۶ · فیلیپیان ۲۲-۲: ۲۰ · دوم تیموتائوس ۷-۱: ۵

منابع و مآخذ

• The Acts of the Apostles

.Acts 7–28; passage references are supplied in each section

• The Pauline letters

.Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

• An Introduction to the New Testament

پریسکیلا و آکیلا: کار، تعلیم و مهمان‌نوازی

پریسکیلا و آکیلا در کنار پولس کار کردند، در تعلیم اپلس سهیم بودند، میزبان کلیسا شدند و جان خود را برای پولس به خطر انداختند. اعمال رسولان و نامه‌ها، خدمت مشترک آنان را در چند شهر نشان می‌دهند، بی‌آنکه هر جابه‌جایی یا موقعیت آن خطر را توضیح دهند.

کار مشترک در قرن‌تس

اعمال رسولان، آکیلا، یهودی‌ای از پنتوس، و همسرش پریسکیلا را در قرن‌تس معرفی می‌کند؛ آنان پس از فرمان کلودیوس دربارهٔ یهودیان روم، ایتالیا را ترک کرده بودند. پولس نزد آنان می‌ماند و کار می‌کند، زیرا حرفه‌شان مشترک است. کارگاه آنان بخشی از داستان بشارت است: کار برای تأمین معاش، گفت‌وگو، سفر و مهمان‌نوازی، بخش‌های پیوستهٔ خدمت مسیحی‌اند، نه رقیب یکدیگر.

اعمال رسولان ۱۸:۱–۳

کمک به رشد معلمی با استعداد

این زوج در افسس سخنان اپلس را می‌شنوند و راه خدا را دقیق‌تر برای او توضیح می‌دهند. اعمال او را سخنوری دانا توصیف می‌کند که همچنان به تعلیم نیاز دارد. این رویداد، اصلاح صبورانه را ارج می‌نهد، بی‌آنکه هویت اپلس را به محدودیت‌هایش فروبکاهد. همچنین به‌صراحت نشان می‌دهد که هم پریسکیلا و هم آکیلا در این کار سهیم بودند. این بخش، مراسم دستگذاری را وصف نمی‌کند و همهٔ بحث‌های بعدی دربارهٔ مناصب کلیسایی را فیصله نمی‌دهد.

اعمال رسولان ۱۸:۱۸–۲۸

خانه‌هایی گشوده و جان‌هایی به‌خطرافتاده

پولس آنان را همکاران خود در مسیح می‌خواند و از آنان برای به‌خطر انداختن جان‌شان تشکر می‌کند، اما آن رویداد را مشخص نمی‌سازد. رومیان و اول قرن‌تس، هر یک در زمینهٔ خود، از کلیسایی یاد می‌کنند که در خانهٔ آنان گرد می‌آمد. نمونهٔ آنان خانواده‌ها را دعوت می‌کند که خانه‌هایشان را به جای پذیرایی و پرورش ایمان تبدیل کنند. برای این کار، لازم نیست بازسازی‌های نامطمئن سفرهای آنان به زندگی‌نامه‌ای مفصل تبدیل شود.

اول قرن‌تس ۱۶:۱۹ · رومیان ۱۶:۳–۵

ارجاع‌های کتاب مقدس

اول قرن‌تس ۱۶:۱۹ · رومیان ۱۶:۳–۵ · اعمال رسولان ۱۸:۱۸–۲۸ · اعمال رسولان ۱۸:۱–۳

منابع و مآخذ

• The Acts of the Apostles

Acts 7–28; passage references are supplied in each section

• The Pauline letters

Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

لیدیه: شنیدن، مهمان‌نوازی و جماعتی تازه

اعمال رسولان، لیدیه را فروشندهٔ پارچه‌های ارغوانی از تیاتیرا معرفی می‌کند که در فیلیپی به سخن پولس گوش می‌دهد، به پیام پاسخ می‌گوید و مبشران را در خانهٔ خود می‌پذیرد. مهمان‌نوازی او بخشی از زندگی جماعت مسیحی نوپا می‌شود.

شنونده‌ای کنار رودخانه

گروه پولس با زنانی دیدار می‌کند که بیرون دروازهٔ فیلیپی برای دعا گرد آمده‌اند. لیدیه در میان آنان است؛ زنی خداپرست که خداوند دلش را می‌گشاید تا به پیام پولس توجه کند. اعمال، شغل و شهر زادگاه او را می‌گوید، اما وضعیت تأهل، میزان دقیق ثروت یا تاریخچهٔ کامل دینی او را بیان نمی‌کند. این سکوت‌ها باید در بازگویی‌ها و تصویرسازی‌ها نیز روشن بمانند.

اعمال رسولان ۱۴–۱۱:۱۶

خانه‌ای که گشوده می‌شود

پس از تعمید خود و اهل خانه‌اش، لیدیه با اصرار از مسافران می‌خواهد نزد او بمانند. این بخش، ایمان را در صورت عملی مهمان‌نوازی نشان می‌دهد. مسیحیان دربارهٔ ارتباط تعمید خانواده‌ها با شیوه‌های تعمید در دوره‌های بعد اختلاف نظر دارند؛ متن، اعضای خانواده یا سن آنان را فهرست نمی‌کند. بنابراین نباید با جزئیات ساختگی، آن را به داور نهایی این پرسش گسترده‌تر تبدیل کرد.

اعمال رسولان ۱۵:۱۶

جایی ماندگار برای دلگرمی

وقتی پولس و سیلاس از زندان بیرون می‌آیند، به دیدار لیدیه می‌روند و پیش از عزیمت، ایمانداران را دلگرم می‌کنند. بنابراین خانهٔ او با گردهمایی جماعت پیوند دارد، هرچند اعمال، منصب مشخصی در آینده به او نسبت نمی‌دهد و ادامهٔ زندگی‌اش را روایت نمی‌کند. خوانندگان می‌توانند سهم تعیین‌کنندهٔ او را بدون شاخ‌وبرگ دادن ارج نهند. داستانش ابتکار خدا، شنیدن توجه‌آمیز و استفادهٔ سخاوتمندانه از خانه برای قوم مسیح را به هم پیوند می‌دهد.

فیلیپیان ۷–۱:۳ · اعمال رسولان ۴۰:۱۶

ارجاع‌های کتاب مقدس

فیلیپیان ۷–۱:۳ · اعمال رسولان ۴۰:۱۶ · اعمال رسولان ۱۵:۱۶ · اعمال رسولان ۱۴–۱۱:۱۶

منابع و مآخذ

• The Acts of the Apostles

.Acts 7–28; passage references are supplied in each section

• The Pauline letters

.Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

تیتوس: پذیرفته‌شدن غیریهودیان و آشتی دشوار

تیتوس در نامه‌های پولس، همکاری یونانی، میانجی‌ای مورد اعتماد در ارتباط با قرن‌تس و شریکی در سامان‌دادن کمک‌های سخاوتمندانه است. ختنه‌نشدن او در غلاطیان اهمیت دارد، زیرا غیریهودیان برای تعلق‌داشتن به مسیح، لازم نیست نخست یهودی شوند.

شخصی در متن یک مسئله مورد اختلاف

پولس، تیتوس را به اورشلیم می‌برد و گزارش می‌کند که او مجبور به ختنه نشد. در غلاطیان، این جزئیات شخصی از آزادی ایمانداران غیریهودی و حقیقت انجیل پشتیبانی می‌کند. سفر اورشلیم در این نامه با سفرهای مختلفی در اعمال رسولان تطبیق داده شده است؛ نباید از نقش تیتوس برای قطعی جلوه‌دادن یک بازسازی زمانی استفاده کرد.

غلاطیان ۱۰-۲:۱

رساندن خبری دشوار

دوم قرنیتان، نگرانی پولس هنگام انتظار برای تیتوس و آسودگی او را وقتی تیتوس خبر واکنش قرنیتان را می‌آورد، ثبت می‌کند. تیتوس همچنین در گردآوری کمک برای ایمانداران اورشلیم مشارکت دارد. او صرفاً وسیله‌ای برای رساندن پیام نیست: پولس، توجه و همکاری او را می‌ستاید. این بخش‌ها، کوشش عاطفی و مدیریت پاسخ‌گویی را نشان می‌دهند که با آشتی در کلیسا همراه است.

دوم قرنیتان ۲۴-۸:۱۶ · دوم قرنیتان ۱۶-۷:۵ · دوم قرنیتان ۱۳-۲:۱۲

مراقبت، تعلیم و درستکاری

نامه خطاب به تیتوس، خدمت در کریت، گماشتن مشایخ، تعلیم صحیح و نیکوکاری عملی را مطرح می‌کند. نگارش مستقیم نامه‌های شبانی به دست پولس، در پژوهش‌های دانشگاهی محل بحث است و در تفسیر سنتی انجیلی از آن دفاع می‌شود. این اختلاف باید روشن بیان شود. در سراسر این مطالب، رهبری مسیحی باید در برابر فیض نجات‌بخش مسیح و ثمره آن در رفتاری قابل اعتماد پاسخ‌گو باشد، نه اینکه تنها بر سخن قانع‌کننده تکیه کند.

تیتوس ۱۴-۲:۱۱ · تیتوس ۹-۱:۵

ارجاع‌های کتاب مقدس

تیتوس ۱۴-۲:۱۱ · تیتوس ۹-۱:۵ · دوم قرنیتان ۲۴-۸:۱۶ · دوم قرنیتان ۱۶-۷:۵ · دوم قرنیتان ۱۳-۲:۱۲ · غلاطیان ۱۰-۲:۱

منابع و مآخذ

• The Pauline letters

.Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

• Pauline Letters chronology

.Pauline Letters chronology: Acts, the letters, dated external anchors, and explicitly qualified reconstructions

• An Introduction to the New Testament

."?Raymond E. Brown, An Introduction to the New Testament (Doubleday, 1997), chapter 30, "Who Wrote Titus and I Timothy

فیبی: خدمت، سخاوت و اعتماد

پولس، فیبی اهل کنخریه را به‌عنوان خدمتگزار یا خادم و نیکوکاری مورد اعتماد به مسیحیان روم معرفی و توصیه می‌کند. اینکه او حامل نامه رومیان بوده، استنباطی رایج از این توصیه است، نه مطلبی که نامه صریحاً بیان کند.

عضوی شناخته‌شده در کار بشارت

رومیان ۱۶:۱-۲ فیبی را با کلیسای کنخریه مرتبط می‌داند و از مسیحیان روم می‌خواهد او را بپذیرند و یاری دهند. پولس همچنین کمک او به خود و بسیاری دیگر را تصدیق می‌کند. این جزئیات، خدمت عملی یک زن را در شبکه‌ای جای می‌دهد که از کار بشارت پشتیبانی

می‌کرد. اما سن، پیشینه خانوادگی، امکانات دقیق یا شرح کاملی از مسئولیت‌های او را به ما نمی‌دهد.

رومیان ۱۶:۱-۲

عنوان‌های او چه چیزی را نشان می‌دهند؟

واژه یونانی دیاکونوس را می‌توان خدمتگزار، خادم یا شماس ترجمه کرد. مسیحیان اختلاف نظر دارند که آیا این عبارت در آن مرحله به منصبی مشخص در کلیسا اشاره می‌کند یا نه. توصیف فیبی به‌عنوان نیکوکار، از کمک چشمگیر او حکایت دارد، بی‌آنکه همه صورت‌های آن کمک را مشخص کند. هر دو نکته را باید حفظ کرد: پولس علناً خدمت او را ارج می‌نهد، و نمی‌توان دسته‌بندی‌های امروزی مناصب کلیسایی را به‌آسانی بر این توصیه کوتاه تحمیل کرد.

رومیان ۱۶:۱-۲

پذیرفتن حامل پیام، همراه با خود نامه

توصیه آغازین رومیان ۱۶ این احتمال را تقویت می‌کند که فیبی حامل نامه بوده باشد؛ اما مسیر رساندن نامه یا متن توضیح او درباره رومیان را در اختیار ما نمی‌گذارد. درخواست واقعی پولس، پذیرایی و کمک به اوست. جماعتی که از مسیح شکل می‌گیرد، ایمانداران ناآشنا را با مراقبت عملی می‌پذیرد، خدمت زنان را به رسمیت می‌شناسد و از کسانی پشتیبانی می‌کند که کارشان ارتباط و مشارکت را ممکن می‌سازد.

رومیان ۱۵:۷ · رومیان ۱۶:۱-۲

ارجاع‌های کتاب مقدس

رومیان ۱۵:۷ · رومیان ۱۶:۱-۲

منابع و مآخذ

• The Pauline letters

.Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

اونیسیموس: پذیرفته‌شدن همچون برادر

اونیسیموس شخصی است که در مرکز درخواست پولس از فیلیمون قرار دارد و در کولسیان نیز نام برده می‌شود. پولس می‌خواهد او همچون برادری محبوب پذیرفته شود. نامه‌ها ثابت نمی‌کنند که او برده‌ای فراری بوده و نتیجه نهایی را نیز روایت نمی‌کنند.

از خود درخواست آغاز کنید

پولس با تعبیری بسیار شخصی از اونیسیموس سخن می‌گوید، توضیح می‌دهد که او سودمند شده و می‌گوید او را باز می‌فرستد. همچنین پیشنهاد می‌کند مسئولیت هر خطا یا بدهی را بر عهده بگیرد. این گفته‌ها جدایی پیشین را روایت نمی‌کنند، دزدی را اثبات نمی‌کنند و توضیح نمی‌دهند اونیسیموس چگونه به پولس رسید. داستان آشنای برده فراری، بازسازی است، نه رویدادی که نامه فیلیمون مستقیماً بازگو کند.

فیلیمون ۱۹-۱۰:۱

برادری در جهانی نابرابر

این درخواست از فیلیمون می‌خواهد اونیسیموس را همان‌گونه که پولس را می‌پذیرد، بپذیرد و او را فراتر از عنوان برده، همچون برادری محبوب بشناسد. این امر، رابطه را از راه خویشاوندی در مسیح به چالش می‌کشد. اما مستقیماً لغو برده‌داری را اعلام نمی‌کند و آزادی

قانونی او را گزارش نمی‌دهد. خواندن مسئولانه، خشونت برده‌داری را به رسمیت می‌شناسد و نمی‌گذارد حل‌وفصل ناتمام اجتماعی در نامه به تأیید بهره‌کشی تبدیل شود.

فیلمون ۲۱-۱۵:۱

گزارشی پیوسته اما ناکامل

کولسیان، اونیسیموس را در کنار تیخیکوس نام می‌برد و او را متعلق به جماعت مخاطبان می‌داند. نام‌های مشترک، این نامه‌ها را به هم مرتبط می‌کنند، اما ارسال هم‌زمان، نقش برابر پیام‌رسانان، مسیر سفر یا شهر محل زندان را اثبات نمی‌کنند. حتی آنجا که بازسازی باز می‌ماند، چالش عملی روشن است: پذیرش باید شامل به رسمیت شناختن هزینه‌بر کرامت دیگری باشد، نه زبانی محبت‌آمیز که رفتار آسیب‌زا را دست‌نخورده باقی بگذارد.

فیلمون ۲۱-۱۷:۱ · کولسیان ۹-۴:۷

ارجاع‌های کتاب مقدس

فیلمون ۲۱-۱۷:۱ · کولسیان ۹-۴:۷ · فیلمون ۲۱-۱۵:۱ · فیلمون ۱۹-۱۰:۱

منابع و مآخذ

• The Pauline letters

Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

اپافرودیتوس: خدمت پرهزینه و بازگشتی شایسته احترام

اپافرودیتوس، کمک ایمانداران فیلیپی را به پولس رساند و در جریان خدمت تا آستانه مرگ پیش رفت. پولس او را با ستایشی علنی بازمی‌فرستد. او شخصی متفاوت از اپافراس، همکار مرتبط با کولسی، است.

هدیه جماعت در دستان یک شخص

فیلیپیان، اپافرودیتوس را فرستاده کلیسا و خدمتگزار نیاز پولس معرفی می‌کند. او هدیه آنان را می‌رساند؛ از این رو، مشارکت مالی نامه چهره‌ای انسانی پیدا می‌کند. زبان پولس او را برادر، همکار و هم‌رزم معرفی می‌کند. این توصیف‌ها، خدمت متعهدانه را ارج می‌نهند، بی‌آنکه زندگی‌نامه‌ای رسمی، پیشینه خانوادگی یا ترتیب دقیق سفرها را فراتر از اطلاعات نامه ارائه دهند.

فیلیپیان ۱۸-۱۴:۴ · فیلیپیان ۲۵:۲

بیماری، شکست نیست

اپافرودیتوس به شدت بیمار می‌شود و از اینکه ایمانداران فیلیپی خبر آن را شنیده‌اند، اندوهگین است. پولس از رحمت خدا در بهبودی او سخن می‌گوید و اندوهی را که مرگ او به بار می‌آورد، تصدیق می‌کند. این بخش، بیماری را مایه شرمساری نمی‌سازد و خادم را مصرف‌شدنی نمی‌داند. در آن، جایی برای آسیب‌پذیری، نگرانی از راه دور، شکرگزاری برای بهبودی و هزینه‌های عاطفی واقعی خدمت وجود دارد.

فیلیپیان ۲۸-۲۶:۲

بازگشتی همراه با احترام

پولس از کلیسا می‌خواهد او را با شادی بپذیرد و کسانی چون او را گرمی بدارد. بازگشت او به معنای شکست مأموریتش نیست. این نمونه پس از شرح از خودگذشتگی مسیح و توجه تیموتائوس به دیگران در همان فصل می‌آید. جماعت‌ها دعوت می‌شوند کار

بی‌سروصدا و پرهزینه را ارزشمند بدانند و از خادمان بازگشته مراقبت کنند. او را با اپافراس اشتباه نگیرید و تجربه‌هایی را که دربارهٔ آن همکار دیگر روایت شده، به او نسبت ندهید.

کولسیان ۱:۷ · فیلیپیان ۳۰-۲۹:۲ · فیلیپیان ۱۱-۵:۲

ارجاع‌های کتاب مقدس

کولسیان ۱:۷ · فیلیپیان ۳۰-۲۹:۲ · فیلیپیان ۱۱-۵:۲ · فیلیپیان ۲۸-۲۶:۲ · فیلیپیان ۱۸-۱۴:۴ · فیلیپیان ۲۵:۲

منابع و مآخذ

• The Pauline letters

.Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

یونیا: ایمانداری گرامی و توصیفی مورد اختلاف

پولس، یونیا و اندرونیکوس را به‌عنوان هم‌بندان خود که پیش از او در مسیح بوده‌اند، ارج می‌نهد. عموماً پذیرفته شده است که یونیا زن بوده است. پژوهشگران اختلاف دارند که آیا پولس این دو را در شمار رسولان قرار می‌دهد یا آنان را نزد رسولان شناخته‌شده توصیف می‌کند.

آنچه از سلام نامه به دست می‌آید

رومیان ۱۶:۷، یونیا و اندرونیکوس را در شبکهٔ مسیحیان نخستین جای می‌دهد و رنج آنان را به یاد می‌آورد. زبان خویشاوندی پولس ممکن است به هم‌قوم‌بودن یهودی اشاره کند، نه خویشاوندی نزدیک خانوادگی. آیه، همسر کسی را مشخص نمی‌کند، حبس آنان را روایت نمی‌کند و زمان دقیق ایمان‌آوردنشان را نمی‌گوید. سلامی کوتاه می‌تواند اهمیت واقعی اشخاص را نشان دهد، بدون آنکه زندگی‌نامه‌ای کاملاً بازسازی‌شده را پشتیبانی کند.

رومیان ۱۶:۷

دو قرائت از این عبارت

لیندا بلویل با استناد به کاربرد یونانی و تاریخ دریافت متن استدلال می‌کند که عبارت، یونیا و اندرونیکوس را در شمار رسولان برجسته قرار می‌دهد. مایکل برر و دنیل والاس، در مقابل، از شناخته‌شدن آنان نزد رسولان دفاع می‌کنند. این بحث با پرسش دربارهٔ زن‌بودن یونیا متفاوت است. اگر قرائتِ دربرگیرنده پذیرفته شود، دامنهٔ معنای رسول نیز نیاز به بحث دارد؛ آیه او را یکی از دوازده رسول معرفی نمی‌کند.

رومیان ۱۶:۷

ارج‌نهادن، بدون ادعایی فراتر از متن

مسیحیانی که دربارهٔ مناصب خدمت گفت‌وگو می‌کنند، باید این استدلال‌ها را دقیق بازنمایی کنند، نه اینکه یونیا را حذف کنند یا این تک‌آیه را اساسنامهٔ کاملی برای کلیسا بدانند. آنچه روشن می‌ماند، احترام علنی پولس به ایماندارانی است که پیش از او به مسیح وفادار شده بودند و رنج کشیده بودند. یادآوری چنین اشخاصی، این تصور را اصلاح می‌کند که مأموریت فقط از مشهورترین چهره‌های مرد آن تشکیل شده بود.

رومیان ۱۶-۱۶:۱ · رومیان ۱۶:۷

ارجاع‌های کتاب مقدس

منابع و مآخذ

- The Pauline letters

.Romans through Philemon; passage references are supplied in each section

- Junia and the apostles: the inclusive reading

Linda Belleville, "A Re-examination of Romans 16.7 in Light of Primary Source Materials," *New Testament Studies* 51 (2005): 231–249

- Junia and the apostles: the exclusive reading

Michael H. Burer and Daniel B. Wallace, "Was Junia Really an Apostle? A Re-examination of Rom 16.7," *New Testament Studies* 47 (2001): 76–91

محتوای تعاملی دریافت‌شده بدون اینترنت کار می‌کند. بازکردن پیوندهای منابع بیرونی به اینترنت نیاز دارد.

<https://paulineletters.com/fa/explore/resources/pauls-coworkers>

Pauline Letters · CC BY 4.0 · MIT ©

کد تألیفی منابع تعاملی قابل دریافت با مجوز MIT ارائه می‌شود. متن و تصاویر تابع شرایط استفاده مجدد اعلام‌شده برای هرکدام هستند.

◀ شرایط استفاده مجدد